

اصول فشار قوی و عایقها

ماده :

- ۱- هر چیزی را که بتوان دید و یا احساس کرد و یا بکار برد ماده نام دارد.
- ۲- هر چیزی را که وزن داشته باشد و فضا را اشغال کند ماده نام دارد.

عناصر:

اجزای تشکیل دهنده ماده را عنصر گویند.

ترکیب (ترکیب):

در ترکیب بیش از تعداد عناصر، ماده وجود دارد که می توانیم با ترکیب بعضی از آن مواد عناصری را بوجود آوریم که از نظر خواص مشابه آن عناصر نیستند. بطور مثال: آب از ترکیب عنصر اکسیژن و هیدروژن بوجود می آید و یا

مولکول:

مولکول کوچکترین جزء از ترکیب می باشد که می توان آن را به اجزاء کوچکتر تقسیم کرد به شرطی که همچنان خاصیت ماده اصلی را داشته باشد.

اتم:

کوچکترین جزء از یک عنصر است که هنوز خواص آن عنصر را دارا باشد. بطور مثال: اگر یک قواره آب را به کوچکترین اندازه آن برسانیم یک مولکول آب پدید می آید. ولی اگر بخواهیم مولکول آب را نیز به کوچکترین اندازه خود برسانیم اتم ظاهر می شود.

ساختار یک اتم:

اتم از سه نوع ذره تشکیل شده است که این ذرات در الکتروسیته نقش مهمی را ایفاء می کنند که عبارتند از:

الکترون - پروتون - نوترون

پروتون و نوترون در مرکز یا هسته اتم قرار گرفته و الکترون در اریبال یا مداراتی به دور هسته گردش می کند.

هسته اتم:

قسمت مرکزی اتم را هسته اتم گویند که پروتون و نوترون در آن جای می گیرند و

2

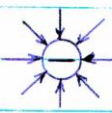
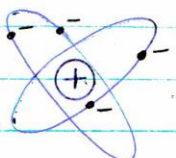
تعداد پروتونهای موجود در هسته چگونگی تفاوت بین دو عنصر را نشان می دهد.
بطور مثال: اتم نئودرون دارای عدد اتمی 1 = اتم اکسیژن 8 - نقره 47 و ...
در حقیقت عدد اتمی هر عنصر نشان دهنده تعداد پروتونهای آن عنصر است.
تعریف پروتون:

پروتون ذرات بسیار کوچکی هستند که قوا آنها $\frac{1}{3}$ قوا الکترون ولی حجم آنها 1840 برابر حجم الکترون می باشد.
در تئوری الکتریکی پروتونها بخاطر حجم سنگین شان در عبور یا انتقال انرژی الکتریکی اثر فعالی ندارند.
پروتونها یک بار الکتریکی مثبت دارند و خطوط نیروی این بار مستقیماً از تمام جهات از پروتون خارج می گردند.

الکترون:

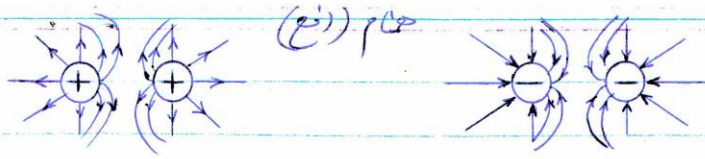
الکترونها 1840 برابر از پروتون کوچکتر بوده و همین خاطر می توان آنها را به آسانی حرکت داد. بعبارت دیگر الکترونها ذراتی هستند که در عبور یا انتقال انرژی الکتریکی اثر فعالی دارند.
الکترونها در مداراتی به دور هسته اتم قرار گرفته و دارای بار الکتریکی منفی هستند.
خطوط نیروی خارج شده از هسته مستقیماً در تمام جهات بطرف الکترون وارد می شوند.

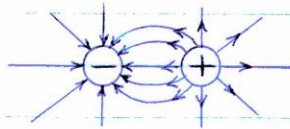
قانون بارهای الکتریکی:

بار منفی یک الکترون از نظر مقدار مساوی ولی مخالف بار مثبت یک پروتون است.
«بارهای الکترون و پروتون، بارهای الکتریکی استاتیکی می گویند.»
خطوط نیروی هر یک از ذرات، میدانهای الکتریکی استاتیکی تولید می کنند که بدست اثر متقابل این دو میدان، ذرات باردار یکدیگر را جذب و یا دفع می کنند.
قانون بارهای الکتریکی می گوید:
ذراتی که بارهای هم نام دارند یکدیگر را دفع و ذراتی که بارهای غیر هم نام (مخالف) دارند یکدیگر را جذب می نمایند.

3

هم (دفع)

غیر هم (جذب)

نیروی وارده بر ذره باردار: «قانون کولن (کولمب)»
 $F = K \frac{q_1 q_2}{r^2}$ ← بر حسب A.S
 ← بر حسب m

رابطه تجربی کولمب نشان می دهد که دوزره باردار q_1 و q_2 که در میدانی ساکن به فاصله r از یکدیگر واقع شوند نیرویی برابر $F = K \frac{q_1 q_2}{r^2}$ بر یکدیگر وارد می کنند.

$$K = \frac{1}{4\pi \cdot \epsilon_0}$$

$$\epsilon_0 = 8.85 \times 10^{-12} \text{ «در دستگاه MKS»}$$

ϵ_0 ! ضریب دی الکتریک هوا یا خلا

تذکره:

اگر بارهای الکتریکی بر حسب A.S و فاصله بر حسب m باشد نیروی وارده بر حسب N خواهد بود.

میدان الکتریکی: $E = \frac{F \cdot q}{r}$ ← بار الکتریکی
 ← نیروی الکتریکی
 ← میدان الکتریکی

سخت میدان الکتریکی را که باید در الکتریکی E نشان می دهند میدانی است که در مکانی که ذرات حامل بار الکتریکی (بطور مثال q_1 و q_2) واقع شده باشند بر اساس اصل الکترواستاتیکی خطوط قوایی که از آن ذرات خارج می شود و یا وارد می گردد تشکیل می شود که رابطه آن عبارت خواهد بود از:

$$E_1 = \frac{F \cdot q_2}{r}$$

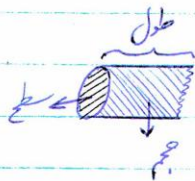
$$E_2 = \frac{F \cdot q_1}{r}$$

4

کار الکتریکی:

در واحد سطح «بر حسب m» $w = \int_A^B F ds$ → بر حسب J

برای حرکت دادن ذره‌ای با بار الکتریکی q در میدان الکتریکی از نقطه‌ای (خواه در جهات مختلف) اما حاصله‌های مساوی با نیروی F کاری انجام می‌گیرد که برابر است با حاصلضرب آن نیرو در سطح مؤثری که میدان الکتریکی تأثیر گذار است.

- ۱- چگالی حجمی بار الکتریکی
- ۲- سطحی ~
- ۳- طولی ~

چگالی بار الکتریکی:

تراکم بارهای الکتریکی، در یک هادی چگالی بارهای الکتریکی می‌نامند و با علامت D نشان می‌دهند.

چگالی حجمی بار الکتریکی:

چگالی حجمی بار الکتریکی در یک نقطه از فضا از رابطه عدسی زیر بدست می‌آید:

$D = \lim_{\Delta V \rightarrow 0} \frac{\Delta Q}{\Delta V}$ ΔV : حجم کوچکی از فضا به مرکز نقطه مورد نظر
چگالی حجمی بار الکتریکی
«C/cm³» $\Delta V \rightarrow 0$

چگالی سطحی بار الکتریکی:

در بسیاری از پدیده‌ها بار الکتریکی روی یک پوسته نازک (سطح خارجی هادی یا فصل مشترک دو عایق) قرار می‌گیرد در این حالت چگالی سطحی بار الکتریکی در یک نقطه از آن سطح برابر است با:

$q = \lim_{\Delta A \rightarrow 0} \frac{\Delta Q}{\Delta A}$ ΔA : مساحت قیقت کوچکی از سطح
چگالی سطحی بار الکتریکی
«C/cm²» $\Delta A \rightarrow 0$
به مرکز نقطه مورد نظر

5

چگالی طولی بار الکتریکی:

بطور کلی بارهای الکتریکی بر روی یک هادی طوری قرار می گیرند که چگالی آنها در آن توزیع شده است نسبت به طول آن خیلی کوچک باشد. در این صورت گویی بار الکتریکی روی یک خط قرار گرفته و چگالی طولی بار الکتریکی در یک نقطه از آن خط برابر است با:

چگالی طولی بر حسب «C/cm» $\epsilon = \lim_{\Delta L \rightarrow 0} \frac{\Delta q}{\Delta L}$ ΔL : طول جنه کوچکی از خط به مرکز نقطه مورد نظر

میدان الکتریکی:

شدت میدان الکتریکی «E»:

اگر بار الکتریکی q در میدان نامش از بارهای الکتریکی دیگر قرار گیرد به آن نیرویی متناسب با بار q وارد می شود که این نیرو بستگی به شدت میدان الکتریکی ایجاد شده در نقطه ای که بار الکتریکی q قرار گرفته دارد.

$\vec{F} = q \cdot \vec{E} \Rightarrow \vec{E} = \frac{\vec{F}}{q}$ «N/C»

میدان الکتریکی:

میدان الکتریکی میزان شدت میدان الکتریکی است که در فضای بارهای الکتریکی موجود بر یک بار نقطه ای وارد می شود و رابطه آن همانند شدت میدان الکتریکی است.

$(H!) \vec{E} = \frac{\vec{F}}{q}$ q_1 q_2

$\vec{E} = \frac{k q_1}{r^2}$ شدت میدان الکتریکی بار نقطه ای نسبت به q_2

$\vec{E} = \frac{k q_2}{r^2}$ q_1 ~ ~ ~ ~ ~

شدت میدان الکتریکی بطور کلی $\vec{E} = \sum_{i=1}^N \frac{k q_i}{r_i^2}$

نتیجه:

در یک میدان الکتریکی به بار الکتریکی (باری که در حوزه یک میدان الکتریکی قرار می گیرد) نیروی مکانیکی وارد می شود که مقدار این نیرو در هر نقطه متناسب با شدت میدان الکتریکی